

Е по-могъщъ и отъ лучитъ
На всевъковното Свѣтило!

*
* *

Едничка дума отъ устата
На тѣзи чудотворка млада —
Отъ Хорътъ Божий въ небесата
Съдържа повече услада!

Х.

С л а в е й.

Sic transit gloria mundi! . . .

Въ кафеса, прѣгльдвавъ и чистенъ грижливо,
Добричкото птиче затворено бѣ, —
И весело, живостно бѣше, игриво, —
И захаръ когато му давахъ — щастливо
Като че лѣтѣше въ свободно небе . . .

*
* *

И пѣше . . . Съ гимни сладчайши вседневно
Испълваше стаичката ми . . . И бѣхъ
Засмѣвъ и доволенъ, обрадвавъ душевно,
Кат' слушахъ туй славейче благословено . . .
И дълги седмици омаявъ живѣхъ . . .

*
* *

Убихъ го! . . . Сбогомъ, Россини, Беллини,
Моцартъ, Доницетти, — изгубихъ и васъ
Съсъ бѣдното птиче! . . . Котакъ кръвопийний
Можѣ до кафеса желѣзенъ да стигне . . .
И млъкна за винѣги ангелскій гласъ!